

Lindahl: Den ærede Ordforer ansførte i Anledning af Forslaget under Nr. 20 til § 28, at Tallet paa Undtagelserne vilde blive for stort, naar den der nævnte Undtagelse ogsaa skulde tages med. Jeg troer ikke, at det er Tallet, der bør bestemme, hvorvidt Forslaget bør tiltrædes, men selve det nævnte Gaandværks Anvendelse paa Landet. Dersom Sadelmageriet virkelig er et Gaandværk, der har ligesaa betydelig en Anvendelse for Agerbruget som alle de andre Gaandværk, der i Paragraphen ere nævnte som Undtagelser, saa troer jeg, at det er billigt, at man ogsaa optager det blandt de Gaandværk, der kunne udøves overalt paa Landet, og jeg kan ikke antage, at enten Snedkere eller Hvedebrødsbagere, for ikke at nævne flere af Undtagelserne, skulde være mere vigtige for Landmanden end Sadelmagerne, og at han ikke ligesaa hyppigt skulde trænge til disse som til hine.

Grundtvig: Ja, jeg skal ogsaa anmærke, at, saa vist, som det jo er, at ingen Ting kan være mere almindelig paa Landet end Sæletøier, saa vist er ogsaa Sadelmageriet af de Gaandværk der mindst kunne undværes i Nærheden, og det er aabenbart, at den Regel, man i Grunden gaaer efter, er alene, hvilke Slags Gaandværk, der maa anses for saa nødvendige, at de ikke bør bindes til den Indskrænkning kun at turde udøves i en Milis Afstand fra Kjøbstæder. Det gaaer derfor, synes mig, hermed, som det gaaer, naar man begynder, hvad man gjorde forleden Aar i England, og ogsaa hertillands har begyndt med, at indskrænke Tallet paa de Værel, hvoraf der svares Told: saa kommer man meget snart dertil, at de Artikler, som herefter blive toldfrie, i Tal langt overgaae de andre, hvoraf der svares Told. Men see, det kommer jo deraf, at man derved ikke har for Nø, at der skal blive en heel Deel tilbage, men at man kun vil bevare dem, af hvilke man har en stor Indtægt. Saaledes gaaer det ogsaa her, at de Undtagelser, man har sat, skulde være de, som Landet har meest Nytte af, og at man ikke skal see derpaa, om der bliver saa eller mange tilbage for Kjøbstæderne at beholde et Slags Eneret til.

Bregendahl: Jeg skal gjerne indrømme, at det ikke er af stor Betydning, om Forslaget under Nr. 20 bliver antaget eller ikke; men jeg troer dog, at det vil være rigtigt at bringe i Erindring, at efter den nye Lov er det Arbejde, som udføres med egne Hænder, aldeles frit, ogsaa paa Landet; altsaa vil der ikke stee nogen Tilbagegang. Men det Spørgsmaal, der egentlig handles om, er kun, hvorvidt Gaandværkere af den her nævnte Gaandtering, der drive Professionsen i den Udstrækning, at de holde Svende og Dreng, tør nedsætte sig indenfor en Milis Afstand fra Kjøbstæden; men enhver Sadelmager, der vil arbejde kun ved sin Hustrues og sine Børns Hjælp, kan jo nedsætte sig der, saa jeg troer ikke, at Spørgsmaalet har saa stor praktisk Betydning for Landbeboerne.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Forslaget under Nr. 20 af Lindahl, Eckardt, C. Petersen, Jacobsen, Broddorff, Bloug, H. C. Jensen, P. Jensen, K. P. Larsen, J. Christensen, Winther, Randsløv, P. Knudsen, Simonson, L. C. Petersen, Lychegaard, P. Hansen og Zahle til § 28:

I 6te Linie tilføies efter „Olmestere:“ „Sadelmagerne.“
vedtoges med 57 Stemmer mod 10.

2) Forslaget under Nr. 21 af Indenrigsministeren, tiltraadt af Udvalget til § 32:

I tredje Linie indskydes efter „indbefattes:“ „for Landets Vedkommende dog med den af § 56 flydende Indskrænkning.“
vedtoges eenstemmig med 65 Stemmer.

3) Forslaget under Nr. 22 af Indenrigsministeren, tiltraadt af Udvalget til § 35:

at i Slutningen af Nr. 3 forandres „Punktum“ til „Comma“ og tilføies: „eller dertil vinder Udkomst efter § 56.“
vedtoges eenstemmig med 64 Stemmer.